

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Lex pro exulum liberatione, publicorum munera vacatione, & bonorum
hastae subiectorum restituzione. Cap. XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

commisso, non meipsum dissolutum in eo sedulo exequendo, quò illi gratiā referam, præstabo: & propterea ad regiones in oriente sitas (quæ quidē orbis pars, quo asperioribus calamitatibus implicata tenetur, eo maius, firmiusq; auxilium à nobis implorat) iter iam suscipere, animus est: quippe vniuersam omnino vitam, & id totū, quo spiritū duco, atq; adeo omnes animi vires, quæ in intimo pectore insident, Deo opt. max. à me deberi pro certo persuasus sum. Et quanquam profecto non sum in scius, eos qui spem in rebus cœlestibus verè & ex animo ponant, hominum benevolentiae neutriquam indigere, & qui eam in Dei domicilio cōstanter & firmè collocarint, quiq; quo magis se à rerum caducarum fragilitate, sceleribusq; omnibus sciunxerint, hoc plus dignitatis adep- turi sint: tamen graues necessitates ad tempus eorū cervicibus impositas, & supplicia parum hominū nature cōfentanea, ab eis, qui nec culpæ alicuius affines, nec criminis cuiusq; rei sunt, quam longissimè depellere nostrorum partium in primis esse statuo. An non absurdum est maximè, ut cum eorum animi tolerantia, & constans robur, per illos, qui sint eos diuini cultus & religionis, caussa acerrimè persecuti, satis exploratè cognitum sit, eorum gloria à me, qui dei obsequio me totum dicauerim, non ad clarissimum augustissimumque splendorem extollatur.

Lex pro exulum liberatione, publicorum munerum vacante, & honorum hæste subiectorum restituzione. C A P. XXX.

OMNES igitur, siue qui crudelibus iudicū sententiis, subiecti, quibuscumq; temporibus illud ipsis contigerit, patriam cum exilio ideo commutare coacti fuerint, quod & honorem erga Deum & fidem, cui totis animæ viribus se consecrauerunt, non neglexerunt, siue qui inter Curiæ ministros numerati sunt, cum in eorum numerum non iure fuissent antea relati, omnes inquam, isti tum patriis sedibus, tum otio consueto restituti, deo, omnium liberatori gratias agant. Siue præterea, qui rebus suis

bus suis fuerint priuati, & fortunarum omniū amissione
oppressi, hucusq; vitam abiectissimā degerint, isti quoq;
domiciliis pristinis, familiis, & facultatibus redditū, Dei
opt. max. beneficentia læti fruantur.

Item lex pro reducendis eis, qui ad insulas relegati erant.

CAP. XXXI.

QVIN etiam eos, qui in insulis inuiti detinētur, istius prouisionis & solicitudinis nostrae beneficio potiri mandamus: ut scilicet cum haec tenus angustis montium recessibus, maris fluctibus circumiectis, vndeque conclusi fuerint, iam acerba illa solitudine, & à natura homini num penitus alienata liberati, desiderio rerum ab ipsis optatarum satiato, se ad amicissimos recipient: Cumque longo temporis spatio in squalore & sordibus odiosis vixerint, redditum, velut prædam repentinā minimeq; exceptaram nocti, curis præterea molestiisq; in posterum crepti, vitam metus expertem sub nostro traducant impenio, qui quidem vos Dei famulos esse & gloriamur, & pro certo persuasi sumus, quiq; ei, quod à ratione alienis simum est (præsertim cum nostram sit aliena peccata corrigere) ne aures quidem patefacere debemus, nedum fidem adhibere.

Item alia lex, pro iis qui ad metallū cum sui ignominia

& ad publica opera damnati erant.

CAP. XXXII.

QVICUMQUE porro aut ad metalla effodienda condēnati sint, aut ad publicorum operum ministeria obsecunda addicti, hi cotinus laboribus cū grato ocio commutatis, facilius & lenius vitæ genus libera cum potestate agant: immoderatis laborum asperitatibus in placidam animi remissionem conuersis. Atque si liberitate quæ est omnium communis exciderūt, & ignominia affecti fuerint, isti cum solidalætitia priorem dignitatis gradum, tanquam diurna peregrinatione ab ipsis abalienatum recuperantes, in suam ipsorum patriam maturè se recipient.

Pro